

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe, fly eller køretøjer i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet, luftfartsselskabet m.v. er hjemmehørende. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et foreningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskattningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes tilsvarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytteerne kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytteerne er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

Kildestaten kan højst beskatte udbytte betalt af et datterselskab til et moderselskab med 5 pct., hvis moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet i en periode på mindst et år, og udbyttet udloddes inden for den periode, hvor moderselskabet ejer aktier i datterselskabet som anført. Dette følger OECD-modellen.

Kildestaten kan ikke beskatte udbytte, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden

stat. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytte indgår i indkomsten i et fast driftssted/ fast sted, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted/ faste sted, skal sådanne udbytte efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter.

Renter kan ikke beskattes i kildestaten, hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat. Efter OECD-modellen kan kildestaten beskatte renter med 10 pct.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk bank. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet ville være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervsliv.

Begrebet »renter« defineres i stk. 2, mens stk. 3 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted/ fast sted beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller artikel 14.

Stk. 4 definerer, hvilken stat der skal anses for at være kildestat, mens stk. 5 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Royalties kan efter bestemmelsens stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Royalties kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden stat, kan kildestaten højst beskatte royaltybeløbet med 10 pct. af bruttobeløbet.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 3, mens stk. 5 definerer, hvilken stat der skal anses for at være kildestat og stk. 5 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.